प्रात्यन्तिक m. *ein benachbarter Häuptling.*

प्रात्ययिक Adj. 1) *zum Zutrauen in Beziehung stehend.* प्रतिभू m. *ein Bürge für Zutrauen.* — 2) *Jmds* (Instr.) *Zutrauen besitzend* Gaut.

प्रात्यवेत्ता f. fehlerhaft für प्रत्यवेत्ता.

प्रात्यहिक Adj. *täglich.*

प्रात्यिक in पर्ण°.

प्राथमकल्पिक 1) Adj. *a) vor Allem—, im strengsten Sinne des Wortes Etwas seiend.* — *b)* Bez. *eines* Jogin *auf der ersten Stufe.* Vgl. प्रथम°. — 2) m. *Anfänger, ein beginnender Schüler* Mahâbh. 5, 28, *b.*

प्राथमिक Adj. *zum Ersten gehörig, das erste Mal stattfindend* u. s. w., *der erste* Comm. zu TS. Prât.

प्राथम्य n. *Priorität* Comm. zu Âpast. Çr. 2,13, 7. 12,24,6.

प्रादक्षिण्य n. 1) *das Zukehren der rechten Seite, das Umwandeln von rechts nach links.* — 2) *ehrerbietiges Betragen.*

प्रादानिक Adj. *bei der Darbringung stattfindend* u. s. w.

*प्रादित्य m. N. pr. zweier Fürsten.

प्रादिवचस् n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

प्राडुरान्ति (प्राडुरन्ति?) m. Patron.

प्रादुर्भाव m. *das Zumvorscheinkommen, Erscheinen, Erscheinung* (auch von *der Erscheinung eines Gottes auf Erden*).

प्रादुष्करण n. *das Zumvorscheinbringen, Erzeugen, Entzünden* (des Feuers) Çâṅkh. Gṛhj. 1,1.

*प्रादुष्पीत Adj. P. 8,3,41, Sch.

*प्रादुष्य n. = प्रादुर्भाव.

प्रादुस् Adv. *hervor, zum Vorschein.* Mit अस् (स wird ष, wenn der Anlaut abfällt) und भू *zum Vorschein kommen, sichtbar werden, erscheinen, sich erheben, ertönen;* mit कर् *zur Erscheinung bringen, sichtbar werden lassen.* Nur in diesen beiden Verbindungen zu belegen.

प्रादेश m. (adj. Comp. f. आ) 1) *Spanne des ausgestreckten Daumens und Zeigefingers,* sowohl *diese Stellung der Hand,* als auch *dieses Maass* (= 12 Aṅgula Çulbas. 1,7). — 2) * *Ort.*

*प्रादेशन n. = प्रदेशन *Darbringung.*

प्रादेशपाद Adj. (f. ई) *dessen Füsse eine Spanne hoch sind* (Sessel) Kâtj. Çr. 13,3,2.

1. प्रादेशमात्र n. *das Maass einer Spanne* Çat. Br. 3,5,4,5. भूमेः *nicht mehr als eine Sp. Land.*

2. प्रादेशमात्र Adj. (f. ई) *eine Spanne lang.*

प्रादेशसम Adj. (f. आ) *eine Spanne lang* Kâtj. Çr. 5,3,36.

प्रादेशायाम Adj. f. (आ) dass. Gobh. 4,2,17.

प्रादेशिक 1) Adj. *a) was einen Vorgang hat, wofür Beispiele da sind, nachweislich, bestimmbar.* — *b) local, beschränkt, auf einen speciellen Theil* (z. B. des Nachlasses) *sich beziehend.* — 2) m. *ein kleiner Grundbesitzer, Herr* oder *Haupt eines Bezirkes.*

प्रादेशिकेश्वर m. = प्रादेशिक 2).

प्रादेशिन् 1) Adj. *eine Spanne lang.* — 2) f. °नी *Zeigefinger* Paddh. zu Kâtj. Çr. 261,21. Pratiçâkh. 110. 111. Wohl fehlerhaft für प्रदेशिनी.

प्रादोष Adj. *abendlich, am Abend erscheinend* u. s. w. दुग्ध n. *am Abend gemolkene Milch* Bhâvapr. 2,44.

प्रादोषिक Adj. dass.

*प्रादोक्नि m. Patron. von प्रदोक्न.

प्राद्युम्नि m. Patron. von प्रद्युम्न.

प्राद्योति m. Patron. von प्रद्योत.

प्राधनिक n. *Mittel zum Kampf, Waffe.*

प्राधा f. N. pr. einer Tochter Daksha's und Mutter verschiedener Apsaras und Gandharva MBh. 1,65,12.

प्राधानिक 1) Adj. *a) der vorzüglichste, vornehmste.* — *b) aus der Urmaterie—, aus der Natur hervorgegangen, zu ihr in Beziehung stehend, sie betreffend.* — 2) n. fehlerhaft für प्राधनिक.

प्राधान्य 1) n. *das Vorwiegen, Vorherrschen, Suprematie, das Hauptsache-Sein.* °न्येन, °न्यात्, °न्यतस् und प्राधान्य° *mit Rücksicht auf die Hauptsache, — auf das Wichtigste, — auf die Obenanstehenden, der Hauptsache nach, hauptsächlich, vor Allem.* मन्त्रि° Adj. so v. a. *zumeist bei einem Minister erscheinend* (Fehler). — 2) m. *Hauptperson, die vornehmste Person* Vet. (U.) 162 zu 37,32.

प्राधेय Adj. *von der* Prâdhâ *stammend.* Vgl. कर्ण°.

प्राध्ययन n. *Beginn des Hersagens, Lesens, Studirens.*

प्राध्येषण n. *Antrieb* (zum Studium).

प्राध्व 1) *Adj. *a) auf der Reise befindlich.* — *b) geneigt.* — 2) m. *a) Vorlauf, Vorsprung.* प्राध्वे कर् so v. a. *Jmd* (Acc.) *an die Spitze von* (Gen.) *stellen* Kâṭh. 25,3. — *b) *ein weiter Weg, eine weite Reise.* — *c)* * = बन्ध, बन्धन. — *d)* * *Scherz, Spass.* — 3) °म् Adv. *a) weit weg.* Mit कर् *weg —, ablegen.* — *b) nach Jmds* (Gen.) *Vorgange* Âpast. — *c) freundlich* Ragh. 13,43. — *d) demüthig* Harshak. 91,10.

प्राध्वंसन (Accent!) m. Patron. von प्रध्वंसन.

प्राध्वन् m. *Flusslauf, Strombett.*

प्राधर Adj. (f. ई) als Beiw. von शाखा.

प्रानाडी MBh. 14,989 fehlerhaft für प्रनाडी.

प्राप्त 1) m. n. (adj. Comp. f. आ) *Rand, Saum, Grenze, Ende, Spitze.* यौवन° *das Ende der Jugend.* प्राप्त° *am Ende, schliesslich.* — 2) *m. N. pr. eines Mannes.

*प्राप्ततस् Adv. *dem Rande—, der Grenze entlang.*

*प्राप्तदुर्ग n. *Vorstadt.*

*प्राप्तपुष्पा f. *eine best. Pflanze.*

प्राप्तर n. 1) *eine lange, öde Strasse.* — 2) * *Wald.* — 3) * *Baumhöhle.*

*प्राप्तरशून्य oder *प्राप्तशून्य n. = प्राप्तर 1).

*प्राप्तायन m. Patron. von प्राप्त.

1. प्राप m. Nom. act. in दुष्प्राप.

2.*प्राप (प्र + आप् *Wasser*) n.

प्रापक Adj. 1) *hinleitend, hinführend, hinbringend, — zu* (im Comp. vorangehend). — 2) *herbeibringend, verschaffend.* — 3) *zur Geltung bringend.*

प्रापण 1) Adj. (f. ई) *hinführend zu* (im Comp. vorangehend) Çaṁk. zu Bâdar. 3,3,29. — 2) n. *a) das Eintreten, Kommen* Gaim. 5,1, 33. — *b) das Reichen, Erreichen.* बाह्वोः प्रापणात्ते *soweit die Arme reichen.* — *c) das Gelangen in* (Loc.) Kathâs. 101,144. — *d) das Erlangen, Theilhaftwerden* Âpast. 2, 21, 14. 16. — *e) das Hinschaffen, Befördern.* — *f) das zur Geltung Bringen* Comm. zu TS. Prât. — *g) das Erstrecken —, Beziehen auf* (Loc.). — *h) das Vorführen, Klarmachen.* — *i)* * = आतञ्चन.

प्रापणिक m. *Handelsmann, Kaufmann.*

प्रापणीय Adj. 1) *zu erreichen, zu erlangen.* Nom. abstr. °त्व n. — 2) *gelangen zu lassen, — zu* (Acc.), *zu befördern, hinzuschaffen.*

प्रापय्, °यति 1) Caus. von आप् mit प्र. — 2) *künstliches Denomin. von प्रिय, = प्रियमाचष्टे.

प्रापितत्व n. *das Eintreten, Gebotensein* Njâjam. 10,1,1.

°प्रापिन् Adj. *erreichend, gelangend zu.*

प्रापेय Adj. v. l. für प्राधेय.

प्राप्त 1) Adj. s. u. आप् mit प्र. — 2) m. Pl. N. pr. eines Volkes.

प्राप्तकर्मन् Adj. *als nächstes Object* (einer Handlung) *aus einer* (anderen) *Regel sich ergebend.* Nom. abstr. °र्मत्व n. Comm. zu P. 2,3,12, Vârtt. 3.

प्राप्तकारिन् Adj. *das Passende thuend.*

1. प्राप्तकाल m. *die gekommene Zeit, der günstige Augenblick.*

2. प्राप्तकाल Adj. (f. आ) 1) *dessen Zeit gekommen ist, zeitgemäss, zweckmässig.* °म् *zu rechter Zeit.* Nom. abstr. °त्व n. — 2) f. *mannbar.*